

**ת"פ 55716/12 - מדינת ישראל נגד יהודה ברזאני - עניינו
הסתiem, בן ציון גפטיאן**

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4-12-55716 מדינת ישראל נ' ברזאני ואח'
בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י תביעות ש"י
נגד
1. יהודה ברזאני - עניינו הסתiem
2. בן ציון גפטיאן ע"י ב"כ עו"ד יצחק בן
הנאשמים

הכרעת דין - נאשם 2

כתב אישום

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות אiomים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ג - 1977 (להלן -
החוק).

מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 23.8.2013 בשעה 11:00, הגיע נ"מ (להלן - **המתלון 1**) לאזרור קבל ברור גולדשטיין בקרית ארבע, במסגרת סיור. בתום הסיור, הגיעו הנאים למקומם ונאשם 1 החל לקרוא לעבר הקבוצה קריאות גנאי. המתלון 1 נכנס את ידו לכיס מכנסיו כדי להוציא את הטלפון הנייד, זאת על מנת לטעד את האירוע, אז התקרב אליו נאשם 1, תוך שהוא בעט נאשם 1 ברגלו של מתלון 1 תוך שהוא גורם לו לש:rightה. בשלב זה, מספר משך את ידו מהנאשם 1, בתגובה בעט נאשם 1 ברגלו של מתלון 1 תוך שהוא גורם לו לש:rightה. בשלב זה, מספר אנשים מהקבוצה ניסו לחוץ ביניהם, אך נאשם 1 תפס את משקפי המשמש של מתלון 1 ואלה חזרו אליו לאחר מכן עם נזק בידיות. מתלון 1 החל ללכט לכיוון האוטובוס ונאשם 2 אמר לו: "חכה חכה, אנחנו נגמר את כלכם. אנחנו עוד נסגור איתך חשבון". נאשם 2 אף כינה את מתלון 1 בכינוי גנאי כגון "זבל, נאצ"י". א"ג (להלן - **המתלון 2**) ניסה אף הוא להרחק את הנאים ממתלון 1 והחל לצלם את הנאים לצורך זיהויים בהמשך, מאוחר והחלו להתרחק מהמקום. בעוד מתלון 2 הלך אחרי הנאים, הסתובבו הנאים והתקרבו לעברו. נאשם 2 נצמד אליו ואמר לו: "לך
מכאן" ואילו נאשם 1 בעט לעברו אבנים וניסה למשוך את הנייד בכוח מידו תוך שהוא עליון: "מה אתה מרים עליו את הטלפון שלך". בהמשך נאשם 1 דחף את מתלון 2 ו אמר לו: "אני אהרוג אותך, לא אדחות אותך".

עמוד 1

כאן המקום לציון, כי נאשם 1 הורשע ונגזר דיןו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מותוקן.

תשובה הנאשם לאישום וטענותיו

תשובה לאישום - הנאשם אינו שולל את התרחשות האירוע, אך טוען כי הדברים שנאמרו אינם עולים כדי עבירה איומיים. בנוסף טוען כי גם אם יש בדברים שאמר הנאשם ממש אויומים, הרי שקמה לו הגנת זוטי דברים.

הגנה מן הצדק מטעם של אכיפה בררנית ואכיפה שרירותית - הנאשם טוען, כי עומדת לו טענה של הגנה מן הצדק. ראשית, משומם שהמתלוננים לא העמדו לדין ויש בכך כדי להפלותו לרעה. שנית, הוואיל ומהדבר בעבירה איומיים יחידה, וכאשר למאשימה אין מדיניות אחידה להעמדה לדין בגין עבירות איומיים בודדת, הרי שמדובר באכיפה שרירותית.

תמצית עדמות הצדדים

המאשימה סבורה, כי הוכחה מעלה לספק סביר את יסודות עבירת האויומים. עוד טוען, כי לא עומדת לנאשם הגנת זוטי דברים שכן דבריו של הנאשם מלמדים על פגיעה של ממש בערך המוגן בסיס עבירת האויומים, ומשכך לא ניתן לראות בהם זוטי דברים. בנוסף, טוענה המאשימה, כי יש לדוחות את טענת ההגנה לאכיפה בררנית, וכן השוני הקיים בין דברי הנאשם לבין דבריהם של המתלוננים.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את העדים, צפיתי בסתורון, הקשבתי להקלטות וקרأتם את המוצגים שהוגשו, הגיעתי לכל מסקנה, כי יש להעדיף את גרסת המתלון על פני גרסת הנאשם ולהרשיע את הנאשם במלוא המיחס לו בכתב האישום. להלן אפרט טעמי על פי סדרם.

הרקע לאירוע

התמונה המצטירת מכלול הראות שהובאו לפני, היא כי ביום האירוע הגיע קבוצה של אנשים במסגרת סיור של ארגון "שוברים שתיקה" ל夸יר ארבע, אשר, בין היתר, סיירו ליד קברו של ברוך גולדשטיין (הודעת המתלון 1 במשפטה, ש' 3-2). באותו נסיבות עברו הנאשמים ברכבו של נאשם 2 והבחינו בקבוצה. נאשם 2 עצר את רכבו, הנאים ירדו מהרכב והתקרבו לכיוון הקבוצה על מנת לבדוק ש"אין דברים שיכולים להפריע למה שקרה ב夸יריה" (עדות הנאשם, עמ' 83, ש' 19-17). בהמשך, הנאשם טוען, כי הבחן שמתלון 1 יrek על קברו של ברוך גולדשטיין (עמ' 83, ש' 24-23) ואף קילל אותו והתפתח האירוע המפורט בכתב האישום.

הבסיס שבדין

על-מנת להוכיח במידה הנדרשת ביצועה של עבירה איומיים יש להראות, כי "האים הינו הטלת פחד או אימה מפני רעה

czpoh shish bahe cdi lpgou baachd haerchim hamognim ha'mporutim basuf' (r': **קדמי**, chlk rbi'i, um' 2123-2124), casher ul ha'iom leunot "ul h'mbhan ha'obiy'ktivi shel h'tlta mora ul adam h'sbir... am ysh ldovar shelita o h'shpua ul apshrot h'tmashot ha'azherah" (shem, um' 2124). ysh gm la'hayis l'nspivot han niyan h'beitoi. "ysh v'hemsar v'nspivot ha'uberhnu h'opchim at h'beitoi ma'azherha la'iom asur" (shem, um' 2125). b-u'f 09/09/2010 **זקן נ' מ'** (miyom 12.7.2010) (lahan - **ענין זקן**) n'kbu m'bhan ha'k'shar, l'pi ysh l'shalosh shalot: ma namar, mi amar v'mdu' amar, casher ul shlosh h'shalot l'h'shib ul h'k'shar ha'iom h'netun. asher lisod h'npsi, gm can n'drash machsheva pliliyah (modu'ot h'tnugot v'modu'ot l'nspivot), v'hissod h'uvdati ai'no dorsh r'cib t'zata'i (r': **הלווי**, u' 442-443).

נימוח הראיות

m'talon 1 sifir b'udotu b'mshatra, ci la'achr shachil l'h'tpach v'ikoch b'ino libn na'am 1, na'am 2 numed lidu v'amer lo "chcha chcha, anchnu n'g'mor at colcm. anchnu ud n'sgor a'it'r ch'sbon" (um' 1, sh' 13-14). b'udotu l'pni h'osip ci h'regish m'aoim mnoc'huto shel hanasm li'du (um' 57, sh' 4-5, sh' 7) vci hanasm h'tk'rb alio ud l'mrakh k'tan v'bcora m'aimat, v'shmu'at d'bari ha'iom c'pi shmsr b'msgeret udotu b'tchannat h'mshatra (um' 67, sh' 15-17).

d'barim alio m'kbelim chizuk m'zpiha b'srutan (t/5) sh'hogsh b'amzutot m'talon 2 sh'zilim at h'srutan. can h'mk'om l'z'yun, ci h'sngor h'tnugd l'gashat h'srutan m'te'umim shai' m'dobr b'srutan a'otneti, ala' uror, ar la'achr b'iror h'tuna, h'trati at h'gashat h'srutan (um' 47).

czpia b'srutan (h'chl m'dka 1:03 ud dka 1:28) m'ula, ci la'achr sh'mtal'on 2 mat'hil l'lcet b'ukbot hanasmim v'lc'lm ottem b'amzutot h'tlfon, hanasmim m'stobvim v'mtchalim l'lcet l'ki'ono, toru sh'na'as 2 mat'k'rb alio, l'h'trsmot, b'zorha m'aimat, toru sh'ho marim at ido v'omer lo "lr m'fa". b'h'msh' (dka 05:1), la'achr sh'na'as 1 tok'f at m'talon 2, hanasm m'mashir l'h'tk'rb v'nc'md l'gofo shel m'talon. czpia b'srutan m'mchisha at h'l'ok h'rochot sh'erer bin h'zadim ba'ottha ut. ammn b'srutan la'ni'an l'shmu'at d'bari hanasm k'lf'i m'talon 1, v'md'obr b'airou m'achar yoter la'iomim h'miochim lanasm, ar ni'an l'h'trshim b'aofn bl'ti amzui, ci h'mrakh bi'n hanasmim libn m'talonim, v'h'tnugot h'p'iyot shel hanasm k'lp'hem, y'zru av'ira m'aimat.

chizuk nosf l'msk'nti zo ni'an l'mz'ot b'udotu l'pni ch'na y'hudit v'gnr sh'midat, sh'uhida ci b'mhaln h'si'or, casher umda h'k'v'zha lid k'vru sl br'ok gol'dsh'tin v'k'sh'ba l'hs'br sl m'drik h'k'v'zha, h'tk'rbu hanasmim v'challa l'hi'v'zr av'ira m'aimat sh'garmaa l'chz b'krav anshi h'k'v'zha sh'hallo l'ulot b'mhiorot l'ato'bosim (um' 57, sh' 1-2, v'h'msh' um' 66, sh' 18-17). c'sh'nala ul ydi h'sngor m'du' b'grsata b'mshatra la'z'ina ci h'regishah av'ira m'aimat, sh'vba ci "cl adam um k'zat regishot minimalit anoshit v'ainteligenzit v'kol l'h'b'n sh'htgalgalot h'airou'im y'zra' av'ira m'aimat (um' 78, sh' 26-27). b'nosf h'uhida, ci l'pi mit'ab z'cr'ona ch'lk'oo shel hanasm b'umot h'ya ba'ottha midah cmo sl na'am 1 sh'camor h'ros'ut b'msgeret h'sdr b'miochus lo b'ctb a'ishom m'tokn. udotu l'pni h'yt'ha s'dora v'k'ohr'nit' b'ichs l'h'l'ok h'zman m'krotot h'airou, l'kn ani m'kbel at udotu b'ichs l't'hoshat h'avo'ra sh'nc'ra m'z'd hanasmim b'z'mn h'airou.

הנאשם העיד לפניו, כי הגיע ברכבו יחד עם נאשם 1 לכיוון קברו של ברוך גולדשטיין והבחן בהתאספות של אנשים. הנאשם סיפר, כי באותה תקופה היו פרובוקציות מצד אנשי שמאל סביב המקומם, ומתקוף תפקיים חבר מועצה בעיר קריית ארבע, החליט לעצור את רכבו ולבזק את מעשה של הקבוצה במקום (עמ' 83, ש' 19-15). הנאשם הוסיף, כי איש חברי הקבוצה לא פנה אליהם (עמ' 85, ש' 21-19). בהמשך סיפר, כי הבחן במלון 1 ירך על הקבר ונאשם 1 צעק עליו והחלו דחיפות הדדיות ביניהם (עמ' 83, ש' 26-23). לאחר מכן חיפש את האחראי על הקבוצה על מנת שימסור לו את שמו של הבוחר שתקף אותו - מטלון 1, משזה סירב למסור את שמו, הילכו לכיוון הרכב שככונתם להגיש תלונה במשטרת על תקיפה ואיומים (עמ' 84, ש' 1-3). בהמשך סיפר הנאשם, כי יכול להיות שאמר למטלונים כי יסגור אתכם חשבון, אך כוונתו הייתה כי סגירת החשבון היא למעשה הגשת תלונה נגד המשטרה (עמ' 84, ש' 15-16). הנאשם הודה, כי אמר למטלון 1 "גמר אותו חשבון", אך הבהיר כי אמר "אני אגמר את כולכם" והסביר, כי כוונתו הייתה כי יבוא עם מטלון 1 חשבון, ויגיש נגדו תלונה במשטרה (עמ' 88, ש' 18-15).

יצא אפוא, כי הן הנאשם והן המטלונים יותר העדים שהעידו לפני מתארים אירוע מתוח ואלים בין הצדדים, ואין מחלוקת שהדברים נאמרו, למעט "אני אגמר את כולכם", ביטוי שהנאשם מכחיש.

כאמור, אין מחלוקת כי היה דין ודברים בין הצדדים, אך הנאשם טוען כי כוונתו בעת האמירה הייתה, כי יסגור חשבון עם המטלון על ידי הגשת תלונה במשטרה. אני סבור כי יש לדחות טענה זו של הנאשם ואנמק.

עjon בדו"ח הפעולה שנערך על ידי רס"מ טל גרמאי (**ת/7**) מעלה, כי לאחר קבלת שיחה למועד המשטרה ובה תלונתו של מטלון 2, במסגרתה מסר תיאור הנאים ותיואר רכבו של הנאשם ומספר לוחית רישי (ת/1), הגיע למקום האירוע ואיתר את רכבו של הנאשם ליד "שער הגבעות", כשהנאשם נוהג בו ונאשם 1 ישב לצידו. רס"מ גרמאי הודיע לנאים, כי הם מעוכבים, אך הנאשם 1 סירב לעיכוב ואמר לרס"מ גרמאי, כי יתרעוו אותו ויגיש נגדו תלונה. בהמשך ציין רס"מ גרמאי, כי לבסוף התרצזו הנאים, לאחר שאפשר להם לשותות מים בביתו של הנאשם והם נסעו עמו לתחנת המשטרה להגיש תלונה, כשבדרכ עצרו במקום האירוע והנאשם ניסה לאייר את מטלון 1, אך ללא הצלחה משום שהוא כבר היה בתחנת המשטרה והגיש תלונה נגד הנאים.

לפיך, אם לטענת הנאשם, הוא הלך לכיוון רכבו על מנת להגיע לתחנת המשטרה להגיש תלונה נגד המטלונים, מדובר נאלץ רס"מ גרמאי לעכב אותו, וזאת לאחר שהנאשם סירב לעיכוב? הנאשם ניסה להסביר, כי ביתו נמצא בין מקום האירוע לבין תחנת המשטרה, מרחק של מאות מטרים בודדים (עמ' 89, ש' 12-7). תחילת טען, כי הגיע בעצמו בביתו לאחר האירוע לתחנת המשטרה להגיש תלונה (עמ' 89, ש' 3-6). אולם לאחר מכן טען, כי יכול להיות שעצר בביתו לשותות מים וככל אינו זכר כי עוכב על ידי המשטרה (עמ' 89, ש' 17-27). טען הסנגור, כי בשים לב בזמן תחילת האירוע (שעה 10:58), ככלمر לאחר קבלת התלונה במשטרה והגעתו של רס"מ גרמאי למקום, זמן סיום האירוע (11:06), לאחר שהנאים עוכבו על ידי רס"מ גרמאי, הגינוי כי הנאשם היה בדרכו לתחנה להגיש תלונה, זאת הוביל כאמור, ביתו של הנאשם נמצא בין מקום האירוע לבין התחנה. אולם, לנוכח העובדה כי הנאשם סירב לעיכוב, ואף התעמת עם השוטר, אני סבור כי הנאשם החליט להגיש תלונה במשטרה, רק משום שהבין כי המטלונים הקדימויה בהגשת תלונה ولكن ביקש מרס"מ גרמאי לנסות ולאיתר את המטלונים והסכים להתלוות לתחנה.

יצא אפוא, כי גרסת הנאשם לאירועים אינה מתישבת עם גרסת רס"מ גרמאי כפי שモפיעה בדו"ח הפעולה. לפיך, אני

معدיף את גרסתו של רס"מ גרמא, כפי שעלתה גם מעדותו לפני, זאת ממש שדו"ח הפעולה ודוח העיקוב נערכו בסמוך מאוד לקרות האירועים ומדובר בעקבותיו שמסר גרסה סדורה ומהימנה.

למעלה מן הצורך, ולאחר שכבר הכרעתי בעניין, אציין כי אני עיר לטענת הנאשם כי דו"ח הפעולה לא נחתם על ידי רס"מ גרמא, אולם כפי שכבר הכרעתי לאחר התנגדות הסגנור להגשת הדו"ח (עמ' 80, ש' 22-28), תשובייתו של רס"מ גרמא לעניין החתימה, סיפקו אותה ולכון התרתית את הגשת הדו"ח.

לאחר כל אלה, ניתן לסכם חלק זה ולומר, שעדות המתلون הסדורה, יחד עם הנסיבות עליהם הצביעו לעיל, מבססים במידה הנדרשת בפלילים את הוכחת ביצוע עבירה האiomים המיוחסת לנายนם, ולכן מושיעו בביצוע עבירה זו. אציין, כי ניתן להגיע לאותה מסקנה, גם ללא עדותו של רס"מ גרמא והמסמכים שהוגשו מכוחה, שכן עניינה, בפריפריה של האירוע ואינה נוגעת ללבתו.

חותי דברים

הנאשם טען, שגם אם בית המשפט יקבע שמתקיימת עבירה האiomים, מדובר בחזוטי דברים. קרי, האירוע מושא כתוב האישום הוא מנורי, זנich, ואין אינטראס לציבור בהעמדת הנאשם לדין. טענה זו אין בה ממש ודינה להידחות.

בפסקה נקבע שיש להחיל את הסיג של חזוטי דברים בהזרות הרואה תוך בחינת נסיבותו של כל מקרה ומקרה. כמו כן, על בית המשפט לשאול את עצמו אם מעשה העבירה הצمية במידה מזערית של סכנה לציבור. תשובה שלילית תחייב את המסקנה שהשဖעתו של המעשה על החברה היא כה מזערית, עד שאין זה ראוי להכתים את מבצעו בהרשעה בפלילים (ע"פ 03/2005 מ"י נ' אריאל הנדסת חשמל רמזוריים ובקרה בע"מ (מיום 14.7.2005)).

במקרה שלפני, המתلون ויתר העדים העידו, כי התנהגותו של הנאשם יצירה אוירה מאימת, עד כדי כך שאנשי הקבוצה החלו לעלות לאוטובוס (עדותה של חנה, עמ' 75, ש' 2-1). בנוסף, כפי שכבר ציינתי, מצפיה בסרטון ניתן להתרשם, כי התנהגותו של הנאשם כלפי המתلونנים והצורה שבה הוא התקרב לעברם, הייתה מאימת.

מעבר לדבר, התנהגותה של הנאשם יכולה להימدد אף ביחס לעבירות האiomים, אלא ביחס לסייעותה כולה, כפי שתואר בכתב האישום והוכחה לפני במידה הנדרשת, מתוך עדויות המתلونנים חנה - הן ביחס למשיע נאשם 1, והן ביחס למשיע נאשם 2. בכללו, הנאשם התנהגות באופן מTEL מORA על סיבותם, ושיילוב התנהגותם גם יחד, מהווה נסיבה לחומרה, שאינה מתיחסת עם טענת חזוטי הדברים.

לכן, יש גם לדחות את טענת האכיפה השירוטית ביחס להיעדר מדיניות העמדה לדין בעבירות אiomים בלבד. כאמור, כתב האישום ייחס לנายนם, גם אם בנסיבות, עבירה נוספת של תקיפה, אך זו נמקה משום שלא היה לה בסיס בריאות. יחד עם זאת, מכלול הנסיבות שתיארתי, מלמד כי לא נפל פגם בשיקול הדעת בהעמדתו לדין של הנאשם, ובנסיבות אלו, גם לא היה מקום לחזור מכתב האישום לאחר הורתת עבירות האiomים בלבד. לכן, הפניה לע"פ (נצח') 17-04-22160-
קמари נ' מ"י (מיום 19.6.2018) ולרע"פ 6478/18 **מ"י נ' אורן קמари** (מיום 23.1.2019) אינה לבנטית, שכן בנסיבות עניינו, עבירת האiomים אינה עומדת בלבד, ויש לשקל את נסיבותה, שתוארו לעיל, וכן את העובדה שנאשם נוסף הואשם בעבירות אלימות נוספות בגין אותו אירוע.

הגנה מן הצדק

כאמור, הנאשם טוען לאפליאתו לרעה לאחר שהמתلونנים לא העמדו לדין בגין אותו אירוע, ולכן עומדת לו טענה של אכיפה ברורנית או אכיפה מפללה, מכוח הגנה מן הצדק. ברע"פ 1611/16 **מ"י נ' יוסי יוסף ורדי** (מיום 31.10.2018) נקבע פה אחד, כי טענה של הגנה מן הצדק בגין אפליה בהגשת כתבי אישום עשויה להתקבל גם במקרה שמקורה של האפליה ברשנות או מחדל של רשות האכיפה ולא רק בשל פעולה שלהן מתוך שיקולים זרים (ראו דבריו של השופט מלצר בפסקה 68 לפסק הדין). לצד זאת, בית המשפט העליון הדגיש, כי הרחבת סוג המקרים שבהם ניתן להעלות טענות של הגנה מן הצדק בשל אכיפה מפללה ובכלל, אין משמעותה כי טענה זו תתקבל בכל מקרה שבו תועלה, וקבלתה תהיה מעשה במקרים חריגים בלבד.

עוצמת הריאות לכך שאדם עבר עבירה היא כמובן חשוב בהחלטה אם להגיש נגדו כתב אישום. מכאן, שהבדל בעוצמת הריאות הקיימות נגד שניים מחשודים בביצוע עבירות דומות תוביל לעיתים באופן מוצדק, לכך שנגד אחד החשודים יוגש כתב אישום, ואילו נגד الآخر לא יוגש כתב אישום. בנסיבותינו, כשהנאשם שבפניו הודה כי השמייע חלק בדבריו האמורים לפני הנאשם, וכי מיים החיזוקים שפירטתי לעיל, יש בכך מספיק להעמדה לדין מבחינה ראייתית. לעומת זאת, המתلون הבהיר את דבריו הנאשם במשטרה, המשטרה חקרה את העדים, ולאחר הפעלת שיקול דעת, החליטה לסגור את התקן כנגד המתلون בעילה של היעדר ראיות מסוימות (נ/3). נוכחות מסקנותי בהכרעת דין זו, מצאת את החלטת התביעה שלא להעמיד לדין את המתلون סבירה בהחלט. لكن הטענה נדחתה.

סוף דבר

לנוח כל הטעמיים שמניתי, אני מרשים את הנאשם במiosis לו בכתב האישום - ביצוע עבירת איומים.

ניתנה היום, כ"א אלול תש"פ, 10 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.